Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXXII.

Wydana i rozesłana: dnia 19. Maja 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. Mai 1852.

Część XXXII.

Wydana i rozesłana dnia 19. Maja 1852.

168.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 10. Maja 1852,

mocą którego zaprowadzona zostaje w Siedmiogrodzie prowizoryczna norma jurysdykcyjna dla spraw cywilnych.

Otrzymawszy w Najwyższem postanowieniu z dnia 24. Kwietnia 1852. upoważnienie od Najjaśniejszego Pana, J. C. K. Apostolskiej Mości, do zarządzenia potrzebnych środków ku wprowadzeniu na nowo sądownictwa cywilnego w Siedmiogrodzie, a zatem, stosownie do przedłożonego wniosku najpoddańszego, także i do wydania potrzebnych przepisów, co do uregulowania kompetencyi prowizorycznych władz sądowych w sprawach cywilnych, podług zasad Najwyższego patentu z d. 31. Grudnia 1851, rozporządza ministeryum sprawiedliwości, co następuje:

I.

Od dnia osobno obwieścić się mającego, w którym w życie wejdą w Wielkiem-księstwie Siedmiogrodzkiem i w połączonych z niem częściach, prowizoryczne władze sądowe, będą takowe wykonywać sądownictwo we wszelkich sprawach cywilnych, tak spornych jak niespornych, o ile niniejsze rozporządzenie nie zawiera wyjątku, podług załączonego przepisu prowizorycznego *).

Wszystkie osoby, bez różnicy stanu, podlegają przeto tej normie jurysdykcyjnej, a wszelkie dawniejsze, co do właściwości sądownictwa w sprawach cywilnych w Siedmiogrodzie istniejące przepisy i przywileje, mają w myśl cesarskiego rozporządzenia z dnia 4 Lipca 1850 Nr. 271 §. 14 dz. pr. pańs., uważane być za zniesione.

II.

Sprawy u dawniejszych władz wiszące, przeniesione być winny do tych władz sądowych prowizorycznych, które podług nowej normy jurysdykcyjnej, powołanemi są do załatwiania takowych.

---

*) Przepis ten (prowizoryczna norma jurysdykcyjna), osobno w języku niemieckim w c. k. drukarni nadwornej i rządowej, w wydaniu podręcznem urzędowem (in 8-vo) wydrukowany, jest tamże do nabycia. Oprócz tego, wyjdzie takowy we wszystkich tamecznych językach krajowych w dzienniku nstaw krajowych.

XXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. Mai 1852.

108.

Verordnung des Justizministeriums vom 10. Mai 1852,

wodurch eine provisorische Jurisdictionsnorm für bürgerliche Rechtssachen in Siebenbürgen eingeführt wird.

Nachdem Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschliessung vom 24. April 1852 das Justizministerium zu ermächtigen geruht haben, die zur Wiederaufnahme der bürgerlichen Rechtspflege in Siebenbürgen erforderlichen Vorkehrungen zu treffen und daher auch dem allerunterthänigst gestellten Antrage gemäss, die nöthigen Vorschriften zur Regelung der Competenz der provisorischen Gerichtsbehörden in bürgerlichen Rechtssachen nach den Grundsätzen des Allerhöchsten Patentes vom 31. December 1851 zu erlassen, so wird hierüber Nachstehendes angeordnet:

I.

Von dem besonders kund zu machenden Tage angefangen, an welchem in dem Grossfürstenthume Siebenbürgen und den damit vereinigten Theilen die provisorischen Gerichtsbehörden in Wirksamkeit treten, haben dieselben die Gerichtsbarkeit hinsichtlich aller Angelegenheiten in bürgerlichen Rechtssachen sowohl in als ausser Streitsachen, soweit die gegenwärtige Verordnung keine Ausnahme enthält, nach der beiliegenden provisorischen Vorschrift*) auszuüben.

Alle Personen ohne Unterschied des Standes sind daher dieser Jurisdictionsnorm unterworfen und alle früher in Siebenbürgen hinsichtlich der Zuständigkeit in bürgerlichen Rechtssachen bestandenen Vorschriften und Privilegien sind im Sinne der kaiserlichen Verordnung vom 4. Juli 1850, Nr. 271, §. 14 des Reichsgesetzblattes, als aufgehoben anzusehen.

II.

Die bei den früher bestandenen Behörden hangend gebliebenen Geschäfte sind an diejenigen provisorischen Gerichtsbehörden abzugeben, welche nach der neuen Jurisdictionsnorm zur Verhandlung derselben als competent erscheinen.

*) Diese Vorschrift (provisorische Jurisdictionsnorm) wurde in deutscher Sprache abgesondert in der k. k. Hof- und Staatsdruckerei in amtlicher Handausgabe (in 8vo) gedruckt, und ist daselbst zu haben. — Sie wird überdiess im Landesgesetzblatte von Siebenbürgen in allen dortigen Landessprachen abgedruckt erscheinen.

Wszakże co do spraw podziałowych, pupilarnych i kuratelnych, pozostają przy dotychczasowej działalności swej aż do dalszego rozporządzenia, fungujące dotąd magistraty i urzędy miejscowe w miastach, miasteczkach i miejscach taksalnych, pod nadzorem sądów powiatowych, tudzież wyższa komisya pupilarna, w Kołozwarze istniejąca.

Niemniej też procesa, do władz dawniejszych, celem zawyrokowania w nich już założone, winny bez różnicy, czy takowe wedle przepisów nowej normy jurysdykcyjnej, należą do kompetencyi pojedynczych sądów powiatowych, czy do sądów krajowych, przez te sądy być rozstrzygane. Co się tycze wyższego toku instancyi, zachować się mającego względem procesów, wktórych już wydane zostały orzeczenia przez władze dawniejsze, zawarte są przepisy dotyczące w rozporządzeniu, wydanem o zaprowadzeniu zstawy procesowej cywilnej.

III.

Sądy duchowne instancyi pierwszej i dalszej, pozostają na mocy §. 11 cesarskiego rozporządzenia z d. 4. Lipca 1850 Nr 271 dz. pr. pańs., tymczasem przy wykonywaniu swego duchownego urzędu sędziowskiego co do spraw małżeńskich, dotyczących ważności lub nieważności węzła małżeńskiego, rozwiązania małżeństwa i rozdziału co do osób (separacyi od stołu i łoża).

Wszelkie inne sprawy cywilne, chociaż do stosunku małżeńskiego odnoszące się, odbywane i rozstrzygane będą, bez różnicy religijnego wyznania interesentów, przez sądy cesarskie. W szczególności przeto nie przystoi sądom duchownym żadne bynajmniej sądownictwo ani co się tycze cywilnych skutków zaręczyn małżeńskich, ani też sporów, wszczętych z powodu rozpraw o zniesieniu węzła małżeńskiego, względem pozwolenia tymczasowo oddzielnego zamieszkania dla strony zagrożonej, względem obowiązku co do przyzwoitego utrzymania, względem oddzielenia majątku, tudzież względem utrzymania i wychowania dzieci, równie jak względem innych przedmiotów, nie dotyczących li tylko istnienia nadal węzła małżeńskiego, lub też rozdziału co do osób (separacyi od stołu i łoża).

IV.

Chcąc stronom w nader nieznacznych sporach ich podać jak najprostszą i jak najmniej kosztów wymagającą pomoc prawną, tudzież, chcąc ile możności ułatwić im dobrowolne pogodzenie sporów, rozporządza się, jak następuje:

a) Spory cywilne, których przedmiot nie przenosi kwoty 12 złtr. m. k., może powód wytaczać w miastach z magistratem zwyczajnym, przed przełożeństwa magistratów, w innych miejscach, przed przełożeństwa gmin, które wziąwszy je pod rozprawę, piśmienne wyroki na nie wydawać będą. Przełożeni gminni, którym w tej mierze zbywa na potrzebnych wiadomościach co do prowadzenia interesów, mogą ku pomocy użyć istniejących notaryuszów miejscowych;

b) powodowi zostawiona atoliż także wolność wyniesienia skargi swej wprost przed sąd powiatowy. Podobnie też może strona, mieniąca się być ukrzywdzoną rozstrzygnieniem przełożeństwa magistratualnego lub gminnego, wytoczyć sprawę swą przed sąd powiatowy w ciągu dni ośmiu od doręczenia decyzyi.

Doch haben in Theilungs-, Pupillar- und Curatels-Angelegenheiten die bisher fungirenden Magistrate und Ortsämter in den Städten, Märkten und Taxal-Orten unter der Aufsicht der Bezirksgerichte, dann die in Klausenburg bestehende Pupillar-Ober-Commission bis auf weitere Verfügung in ihrem bisherigen Wirkungskreise zu bleiben.

Auch sind die bei den früher bestandenen Behörden zur Urtheilsschöpfung bereits eingereichten Processe ohne Unterschied, ob sie nach den Vorschriften der neuen Jurisdictionsnorm zur Competenz der Bezirks-Einzelngerichte oder der Landesgerichte gehören, von den letzteren zu entscheiden. Ueber den zu beobachtenden höheren Instanzenzug rücksichtlich derjenigen Processe, über welche bereits Entscheidungen der früher bestandenen Behörden vorliegen, sind die Vorschriften in der Verordnung über die Einführung der Civil-Process-Ordnung enthalten.

III.

Die geistlichen Gerichtsbehörden der ersten und weiteren Instanzen bleiben der kaiserlichen Verordnung vom 4. Juli 1850, Nr. 271 Reichsgesetzblatt, §. 11, gemäss, einstweilen in der Ausübung ihres geistlichen Richteramtes in Beziehung auf denjenigen Theil der Ehestreitigkeiten, welche die Giltigkeit oder Ungiltigkeit des Ehebandes, die Trennung der Ehe und die Scheidung von Tisch und Bett betreffen.

Alle übrigen, selbst auf das eheliche Verhältniss sich beziehenden Rechtsangelegenheiten sind ohne Unterschied des Religionsbekenntnisses der Betheiligten von den landesfürstlichen Gerichten zu verhandeln und zu entscheiden. Den geistlichen Gerichten kommt daher insbesondere weder über die bürgerlichen Wirkungen der Eheverlobnisse, noch über die aus Anlass der Verhandlungen über die Aufhebung der ehelichen Gemeinschaft entstehenden Streitigkeiten hinsichtlich der Bewilligung eines vorläufigen abgesonderten Wohnortes für den gefährdeten Theil, der Entrichtung des anständigen Unterhaltes, der Absonderung des Vermögens, der Verpflegung und Erziehung der Kinder und anderer, nicht den Bestand des Ehebandes, oder die Scheidung vom Tische und Bette selbst betreffender Gegenstände eine wie immer geartete Gerichtsbarkeit zu.

IV.

Um den Parteien in sehr geringfügigen Streitsachen auf die einfachste und mindest kostspielige Weise Rechtshilfe zu verschaffen, und die gütliche Beilegung von Streitigkeiten möglichst zu befördern, wird Folgendes bestimmt:

a) *Rechtsstreitigkeiten, deren Gegenstand den Betrag von 12 fl. C. M. nicht übersteigt, können von dem Kläger in den, mit einem ordentlichen Magistrate versehenen Städten bei den Magistrats-Vorständen, in anderen Orten bei den Gemeindevorständen angebracht werden, welche die Verhandlung zu pflegen und eine schriftliche Entscheidung darüber auszufertigen haben. Gemeindevorstände, welchen es an der nöthigen Geschäftskenntniss mangelt, können sich hiezu der bestehenden Ortsnotare bedienen.*

b) *Dem Kläger steht aber auch frei, seine Klage unmittelbar bei dem Bezirksgerichte anzubringen. Ebenso kann diejenige Partei, welche sich durch die Entscheidung des Magistrats- oder Gemeinde-Vorstandes beschwert hält, die Sache binnen acht Tagen von Zustellung der Entscheidung an gerechnet, bei dem Bezirksgerichte anhängig machen.*

Sąd powiatowy rozstrzyga wszelkie spory, nie przenoszące wartości 12 złr. m. k. ostatecznie, przeto nie ma przeciw temu jego rozstrzygnieniu dalszego jeszcze powołania.

c) Wszelkie przez przełożeństwa magistratualne wydane wyroki i do skutku przywiedzione ugody w sprawach aż do 12 złr. m. k., mogą także i przez nich samych być wykonane. O egzekucyjne zaś przeprowadzenie decyzyj, przez przełożeństwa gminne wydanych, i ugód u nich zawartych, upraszać należy w sądach powiatowych.

d) Przełożeństwa magistratualne i gminne, obowiązane są na żądanie stron także i w sporach wszelkiego innego rodzaju, tentować ugody dobrowolne i takowe zawarte u nich wydawać. Przeprowadzenie takowych ugód przysłuża atoliż, chociażby zawarte były przed przełożeństwem magistratualnem, tylko władzom sądowym.

e) Przełożeństwa gminne i magistratualne, otrzymają od komisyi zaprowadzenia sądów, potrzebne instrukcye dla sprawowania interesów tych, i podlegają w tej mierze wyższemu sądowi krajowemu prowizorycznemu.

V.

Zastosowanie przepisów niniejszej normy jurysdykcyjnej co do właściwości sądów w sprawach górniczych (§§. 57—60 i §. 68), odracza się aż do przeniesienia sądownictwa górniczego do sądów krajowych. Aż do onejże chwili pozostaje sądownictwo takowe przy sądach górniczych niezmiennie w dotychczasowej objętości.

VI.

Najwyższy urząd marszałkowski, pozostaje w dotychczasowem wykonywaniu sądownictwa nad członkami Domu cesarskiego i nad osobami, którym prawo eksterytoryalności albo przysłuża, albo osobnemi rozporządzeniami nadanem zostało.

Sądownictwo jego dawniej przez niego nad innemi osobami wykonywane, należy wprawdzie już do sądów zwyczajnych; wszelako winny sądy te, w razie, gdy idzie o akt sądowy, mający być przedsiębrany w pomieszkaniach członków Domu cesarskiego, lub osób prawa ekstorytoryalności używających, przeciw osobie tamże mieszkającej, podlegającej zwyczajnym władzom sądowym, upraszać najwyższy urząd marszałkowski o przedsięwzięcie takowego, wyjąwszy, gdy chodzi tylko o doręczenie aktu sądowego.

VII.

Które osoby i sprawy cywilne podlegać winny sądownictwu wojskowemu, o tem stanowi wojskowa norma jurysdykcyjna.

VIII.

Niniejszy przepis, nie zmienia nic w rozporządzeniach Najwyższego postanowienia z dnia 17. Czerwca 1850. Nr 242 dziennika praw państwa co do zniesienia wszelkiego odmiennego postępowania z przynależnymi innych krajów koronnych, w Siedmiogrodzie przebywającymi, tudzież, co do wyjątku, przestrzegać się mającego w pertraktacyi spadków przynależnych takowych z innych krajów koronnych.

Das Bezirksgericht entscheidet über alle Rechtssachen, welche den Werth von 12 fl. C. M. nicht übersteigen, endgiltig, daher gegen seine Entscheidung kein weiterer Rechtszug gestattet ist.

c) *Alle von den Magistrats-Vorständen gefällten Erkenntnisse und bei denselben über Rechtssachen bis zu 12 fl. C. M. zu Stande gekommenen Vergleiche können von denselben auch selbst in Vollzug gesetzt werden. Die Execution der, von den Gemeinde-vorständen erlassenen Entscheidungen, und der vor denselben geschlossenen Vergleiche muss aber bei den Bezirksgerichten angesucht werden.*

d) *Versuche gütlicher Ausgleichung und die Ausfertigung der dabei erzielten Vergleiche müssen von den Magistrats- und Gemeinde-Vorständen auf Verlangen der Parteien auch über Streitigkeiten jeder anderen Art vorgenommen werden. Der Vollzug solcher Vergleiche kommt jedoch, selbst wenn sie vor den Magistrats-Vorständen geschlossen werden, nur den Gerichtsbehörden zu.*

e) *Die Gemeinde- und Magistrats-Vorstände werden zur Besorgung dieser Geschäfte von der Gerichts-Einführungs-Commission mit der erforderlichen Instruction versehen werden und unterstehen in diesen Angelegenheiten dem provisorischen Oberlandes-gerichte.*

V.

Die Anwendung der Vorschriften der gegenwärtigen Jurisdictionsnorm über die Gerichtszuständigkeit in Bergbau-Angelegenheiten (§§. 57—60 und §. 68) wird bis zur Uebertragung der Berggerichtsbarkeit an die Landesgerichte aufgeschoben. Bis dahin bleibt die Gerichtsbarkeit der Berggerichte in ihrem bisherigen Umfange unverändert.

VI.

Das Obersthofmarschall-Amt wird in der Ausübung der Gerichtsbarkeit über die Mitglieder des kaiserlichen Hauses und über die Personen, welchen die Exterritorialität zusteht, oder durch besondere Verordnungen eingeräumt wurde, erhalten.

Die von ihm früher über andere Personen ausgeübte Gerichtsbarkeit steht zwar den ordentlichen Gerichten zu. Jedoch haben diese, wenn in den Wohnungen der Mitglieder des kaiserlichen Hauses, oder der Exterritorialen ein gerichtlicher Act gegen eine in denselben wohnende, den ordentlichen Gerichtsbehörden unterstehende Person vorzunehmen ist, das Obersthofmarschall-Amt um die Vornahme anzugehen, es wäre denn, dass es sich um eine blosse Zustellung handelt.

VII.

Welche Personen und Rechts-Angelegenheiten der Militär-Gerichtsbarkeit unterstehen, wird durch die Militär-Jurisdictionsnorm bestimmt.

VIII.

An den Bestimmungen der Allerhöchsten Entschliessung vom 17. Juni 1850, Nr. 242 des Reichsgesetzblattes über die Aufhebung jeder verschiedenen Behandlung der Angehörigen anderer Kronländer, welche sich in Siebenbürgen aufhalten und über die in Rücksicht der Abhandlung der Verlassenschaften solcher Angehörigen anderer Kronländer zu beobachtende Ausnahme wird durch die gegenwärtige Vorschrift nichts geändert.

IX.

Równie też nie zmieniono niniejszem w niczem sądownictwa, przysłużającego cesarsko-austryackim konzulatom w zagranicy.

X.

Postanowienia traktatów, z cudzemi państwami zawartych, odnoszące się do sądownictwa, także i nadal w swej mocy zostają.

XI.

A ponieważ niniejsze rozporządzenie, równie jak sama norma jurysdykcyjna pierwotnie w niemieckim języku ułożone zostały, przeto wszelkie ich przekłady na inne języki, niebawem uskutecznić się mające, ocenione być winny podług tekstu niemieckiego.

Krauss m. p.

109.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14. Maja 1852,

wydane w przedmiocie zaprowadzenia w Siedmiogrodzie prowizorycznej ustawy o adwokatach.

W skutku upoważnienia, udzielonego ministerstwu sprawiedliwości przez Najwyższe postanowienie J. C. K. Apostolskiej Mości, z dnia 24. Kwietnia 1852, w tym celu, ażeby poczynić kroki, potrzebne do rozpoczęcia na nowo sądownictwa cywilnego w Siedmiogrodzie: tudzież zważywszy, iż zaprowadzenie nowego urządzenia sądów i postępowania sądowego, wymaga także nieodzownie odpowiedniego uregulowania zastępstwa w obronie prawa — rozporządza się, co następuje:

I.

Zacząwszy od dnia osobno obwieścić się mającego, w którym prowizoryczne władze sądowe w Wielkiem-księstwie Siedmiogrodzkiem i w częściach z niem połączonych, rozpoczną sądowe urzędowanie swoje w sprawach cywilnych, zaprowadzoną będzie tamże przyłączona prowizoryczna ustawa o adwokatach *), wraz z postanowieniami, objętemi w niniejszem rozporządzeniu, przez co oraz wszystkie inne dotąd obowiązujące przepisy o wykonywaniu adwokatury, mocy swej pozbawione zostają.

II.

Adwokaci w Siedmiogrodzie, którzy przez cenzurę adwokacką uzyskali prawo bronienia stron *(stallum agendi)* według dawniejszych praw krajowych, wyjednali sobie własne protokołowanie swoje, i wykonywali adwokaturę rzeczywiście, ciągle lub z przerwami, a to: w dystrykcie wojskowym hermannsztadzkim w ciągu lat pięciu przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, w dawniejszem Pograniczu wojskowem obudwóch pułków romańskich, w ciągu lat pięciu od 1-go Marca 1851, wstecz

---

*) Taż prowizoryczna ustawa o adwokatach, wydrukowaną została w języku niemieckim osobno w c. k. drukarni nadwornej i rządowej, w wydaniu urzędowem (w 8-ce) i tamże jest do nabycia. Oprócz tego, wydrukowaną będzie takowa w dzienniku praw krajowych, we wszystkich językach krajowych.

IX.

Ebenso bleibt die den kaiserlich-österreichischen Consulaten im Auslande zugewiesene Gerichtsbarkeit dadurch unberührt.

X.

Die auf die Gerichtsbarkeit sich beziehenden Bestimmungen der mit auswärtigen Staaten bestehenden Verträge sind auch ferner zu beobachten.

XI.

Da die gegenwärtige Verordnung sowohl, als die Jurisdictionsnorm selbst ursprünglich in der deutschen Sprache verfasst ist, so sind die davon sogleich zu veranstaltenden Uebersetzungen in die übrigen Landessprachen nach dem deutschen Texte zu beurtheilen.

Krauss *m. p.*

109.

Justizministerial-Verordnung vom 14. Mai 1852,

die Einführung einer provisorischen Advocaten-Ordnung in Siebenbürgen betreffend.

Zu Folge der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschliessung vom 24. April 1852 dem Justizministerium ertheilten Ermächtigung, die zur Wieder-Aufnahme der bürgerlichen Rechtspflege in Siebenbürgen erforderlichen Vorkehrungen zu treffen, und in der Erwägung, dass die Einführung einer neuen Gerichtsverfassung und Process-Ordnung zugleich die entsprechende Regelung der Rechtsvertretung unvermeidlich nothwendig macht, wird hierüber Nachtehendes verordnet:

I.

Von dem, insbesondere kundzumachenden Tage angefangen, an welchem die provisorischen Gerichtsbehörden in dem Grossfürstenthume Siebenbürgen und den damit vereinigten Theilen die Ausübung der Gerichtsbarkeit in bürgerlichen Rechtssachen beginnen, hat daselbst die angeschlossene provisorische Advocaten-Ordnung) mit den, in der gegenwärtigen Verordnung enthaltenen Bestimmungen in Wirksamkeit zu treten, wodurch zugleich alle früheren über die Ausübung der Advocatur bestandenen Vorschriften ausser Kraft gesetzt werden.*

II.

Diejenigen Advocaten in Siebenbürgen, welche durch die Advocaten-Censur das Befugniss zur Parteien-Vertretung (stallum agendi) *nach den früheren Landesgesetzen erlangt, ihre Protokollirung erwirkt und in dem Hermannstädter Militär-Districte während der letzten fünf Jahre vor der Kundmachung der gegenwärtigen Verordnung; in der früheren Militärgränze der beiden Romanen-Regimenter aber während der fünf Jahre vom 1. März 1851 zurückgerechnet; und in den ehemals ungarischen Comitaten, Districten und Szekler-*

**) Diese provisorische Advocaten-Ordnung wurde in deutscher Sprache abgesondert in der k. k. Hof- und Staatsdruckerei in amtlicher Handausgabe (in 8vo) gedruckt, und ist daselbst zu haben. — Sie wird überdiess im Landesgesetzblatte von Siebenbürgen in allen dortigen Landessprachen abgedruckt erscheinen.*

licząc, w dawniejszych zaś węgierskich komitatach, dystryktach i stolcach szeklerskich, w ciągu lat pięciu przed 1-m Października 1848, przypuszczonymi być mogą przez komisyę do zaprowadzenia sądów wyznaczoną, z przyzwoleniem rządu cywilno-wojskowego, prowizorycznie do dalszego prowadzenia adwokatury, jeżeli nie stoi im na przeszkodzie zarzut jaki, w ustawie o adwokatach uzasadniony, i jeżeli wykażą, że się w każdym względzie sprawowali dobrze i bez skazy, i że posiadają wiadomości języków potrzebnych.

III.

Jednakże ci adwokaci będą musieli, z zastrzeżeniem postanowień, przy ostatecznej organizacyi wydać się mających, w przeciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym prowizorycznie do obrony prawnej przypuszczonymi będą, poddać się uprzednio w prowizorycznym wyższym sądzie krajowym, pod egzamin ustny i piśmienny z prowizorycznej ustawy o postępowaniu cywilnem sądowem, i z normy jurysdykcyjnej, równie jak z niniejszej ustawy o adwokatach, i wykazać się przed komisyą, zaprowadzającą sądy, iż obstali z dobrym skutkiem, w przeciwnym bowiem razie, odjętem im będzie dalsze wykonywanie adwokatury.

IV.

Każdy adwokat winien będzie uczynić podanie swoje o dalsze prowadzenie adwokatury, do komisyi zaprowadzającej sądy, i w takowem dokładnie wyrazić miejsce, w którem na przyszłość założyć chce siedzibę urzędowania swego, lub też uczynić wzmiankę, iż chętnie przyjmie wyznaczone sobie także miejsce inne.

Komisya, zaprowadzająca sądy, nietylko wyznaczy siedzibę urzędową każdego adwokata, lecz także oznaczyć może, czyli adwokatowi, ze względu na jego obszerniejszą lub mniejszą wiadomość ustaw krajowych i języków, dozwolić można bronienia spraw w całym kraju koronnym lub w pewnych tylko częściach krajów albo w pewnych powiatach sądowych.

V.

Osobom, które wprawdzie otrzymały pozwolenie bronienia stron według dawniejszych praw krajowych, lecz nie wykonywały adwokatury w okresach wyżej (art. II) wskazanych, lub które nie chcą się poddać egzaminowi przepisanemu, zabronić należy wykonywania adwokatury aż do dalszego rozporządzenia.

Jak dalece od tej reguły dla szczególnie ważnych powodów i z uwagi na szczególne zdolności, na dotychczasowe prace i inne stosunki niektórych kandydatów, wyjątek uczyniony być może, pozostawione jest równie, jak udzielanie nowych posad adwokackich, w każdym poszczególnym razie, ocenieniu ministerstwa sprawiedliwości.

VI.

Żaden adwokat, bądź że przypuszczonym został do dalszego prowadzenia adwokatury przez komisyę, zaprowadzającą sądy, bądź przez ministerstwo sprawiedliwości, nie będzie mógł rozpocząć adwokatury, dopóki nie złoży przysięgi według formuły przepisanej w niniejszej ustawie o odwokatach. Prowizoryczny wyższy sąd krajowy, winien będzie odbierać przysięgi rzeczone, zaciągać adwokatów przysięgłych do spisu adwo-

Stühlen während der fünf Jahre vor dem 1. October 1848 die Advocatie fortwährend oder auch mit Unterbrechungen wirklich ausgeübt haben, können von der Gerichts-Einführungs-Commission mit Zustimmung des Civil- und Militär-Gouvernements provisorisch zur Fortsetzung derselben zugelassen werden, wenn ihnen nicht nur kein in der Advocaten-Ordnung gegründetes Hinderniss entgegensteht, sondern sie sich auch in jeder Beziehung über ihr stetes Wohlverhalten und ihre Unbescholtenheit, sowie über die erforderlichen Sprachkenntnisse ausgewiesen haben werden.

III.

Dieselben müssen sich jedoch vorbehaltlich der Bestimmungen, welche bei der definitiven Organisirung werden getroffen werden, binnen sechs Monaten vom Tage ihrer provisorischen Zulassung zur Rechtsvertretung bei dem Obergerichte (provisorischen Oberlandesgerichte) einer vorläufigen mündlichen und schriftlichen Prüfung aus der provisorischen Civilprocess-Ordnung und Jurisdictionsnorm, so wie aus der gegenwärtigen Advocaten-Ordnung selbst unterziehen und sich über deren guten Erfolg bei der Gerichts-Einführungs-Commission ausweisen, widrigenfalls ihnen die fernere Ausübung der Advocatur sogleich einzustellen seyn würde.

IV.

Jeder Advocat hat sein Gesuch um die Bewilligung zu Fortsetzung der Advocatur bei der Gerichts-Einführungs-Commission zu überreichen und darin den Ort, wo er künftig seinen Amtssitz zu nehmen wünscht, mit Bestimmtheit anzugeben, oder zu bemerken, ob ihm auch die Zuweisung eines anderen Standortes zusagen würde.

Die Gerichts-Einführungs-Commission hat nicht nur den Amtssitz jedes Advocaten festzusetzen, sondern es bleibt ihr auch überlassen, zu bestimmen, ob einem Advocaten mit Rücksicht auf seine ausgedehntere oder beschränktere Kenntniss der Landesgesetze und Sprachen, die Vertretung in dem ganzen Kronlande oder nur in bestimmten Landestheilen oder Gerichtsbezirken zu gestatten sei.

V.

Denjenigen Personen, welche das Befugniss zur Parteien-Vertretung nach den früheren Landesgesetzen zwar erworben, aber die Advocatur in den oben (Artikel II) angeführten Zeiträumen nicht wirklich ausgeübt haben, oder sich der vorgeschriebenen Prüfung nicht unterziehen wollen ist die Ausübung der Advocatur bis auf weitere Verfügung untersagt.

In wieferne hievon aus besonders wichtigen Gründen, mit Rücksicht auf die besonderen Fähigkeiten, bisherigen Leistungen und übrigen Verhältnisse einzelner Bewerber, eine Ausnahme zu machen sei, bleibt, ebenso wie die Ertheilung neuer Advocaturs-Befugnisse, von Fall zu Fall der Bestimmung des Justizministeriums vorbehalten.

VI.

Keinem, es sei von der Gerichts-Einführungs-Commission oder von dem Justizministerium, zur Fortsetzung der Advocatur zugelassenen Advocaten ist der Beginn der Vertretung zu gestatten, ehe er den Advocaten-Eid nach der, in der gegenwärtigen Advocaten-Ordnung vorgeschriebenen Formel abgelegt hat. Das Obergericht (provisorisches Oberlandesgericht) hat diese Beeidigungen vorzunehmen, die beeidigten Advocaten in das Advo-

katów, i tenże spis, równie jak nowo od czasu do czasu przybyłe indywidua, podać do wiadomości sądów pierwszej instancyi jako i najwyższego trybunału sądowego.

Wszelkie rozporządzenia, objęte w niniejszej ustawie o adwokatach, rozciągać się będą także i na tychże adwokatów, o ile nie będzie zawarty wyjątek w postanowieniach przechodnich.

VII.

Wszelkie propozycye do udzielania posad adwokackich, tudzież wszelkie inne wnioski i relacye prowizorycznego wyższego sądu krajowego do ministerstwa sprawiedliwości, przepisane w ustawie o adwokatach, komisya zaprowadzająca sądy przesełać będzie w ciągu istnienia swego, do ministerstwa sprawiedliwości.

Komisyi, zaprowadzającej sądy, pozostawiona jest w szczególności po wysłuchaniu zdania prowizorycznego wyższego sądu krajowego, także moc czynienia propozycyj względem miejsc, w których wydziały adwokatów ustanowionemi być mają, względem obwodu, dla którego ma być wydział ustanowiony, i względem mianowania członków wydziałowych.

VIII.

Jak dalece zastępcy skarbu rządowego i funduszów publicznych, albo już ustanowieni przy prokuratoryi finansowej i przy urzędach górniczych w Siedmiogrodzie, albo na przyszłość ustanowić się mający, także poddani być winni pod egzamin lub inny wykaz, o tem stanowić będą osobne rozporządzenia.

IX.

Ponieważ tak rozporządzenie niniejsze, jako też sama ustawa o adwokatach, sporządzona jest pierwotnie w języku niemieckim, przeto wszelkie ich przekłady na inne języki krajowe, niebawem uskutecznić się mające, ocenione być winny według tekstu niemieckiego.

Krauss m. p.

caten-Verzeichniss einzutragen und dieses Verzeichniss, so wie die von Zeit zu Zeit neu hinzukommenden Individuen, nicht nur den Gerichtsbehörden erster Instanz bekannt zu machen, sondern auch zur Kenntniss des obersten Gerichtshofes zu bringen.

Alle in der gegenwärtigen Advocaten-Ordnung enthaltenen Verfügungen sind auch auf diese Advocaten in voller Ausdehnung anzuwenden, in so weit davon durch die Uebergangs-Bestimmungen keine Ausnahme gemacht wird.

VII.

Alle Vorschläge zur Verleihung neuer Advocaturs-Befugnisse, so wie alle übrigen durch die Advocaten-Ordnung vorgeschriebenen Anträge und Berichte des Obergerichtes (provisorischen Oberlandesgerichtes) an das Justizministerium, sind während des Bestandes der Gerichts-Einführungs-Commission durch die Letztere an das Justizministerium zu leiten.

Der Gerichts-Einführungs-Commission bleibt insbesondere auch vorbehalten, nach Vernehmung des Obergerichtes (provisorischen Oberlandesgerichtes) die Vorschläge über die Orte, an welchen Advocaten-Ausschüsse zu errichten sind, über den Umfang, für welchen die Bestellung jedes Ausschusses zu erfolgen hat, und zur Ernennung der Mitglieder der Ausschüsse zu erstatten.

VIII.

In wieferne die, bei der Finanz-Procuratur und den Montan-Aemtern in Siebenbürgen bereits angestellten, oder künftig anzustellenden Vertreter des Staatsschatzes und der öffentlichen Fonde gleichfalls einer Prüfung oder anderen Ausweisung zu unterziehen seien, bleibt besonderen Verfügungen vorbehalten.

IX.

Da die gegenwärtige Verordnung sowohl, als die Advocaten-Ordnung selbst, ursprünglich in der deutschen Sprache verfasst ist, so sind die davon unverzüglich zu veranstaltenden Uebersetzungen in die übrigen Landessprachen nach dem deutschen Texte zu beurtheilen.

Krauss m. p.